

Libe

Quanq̄z ꝛ ꝑꝑhaz nomēnō oīno alie
nū ē alīs eoz. **S**ꝛ plurimū interest:
vꝛz expimēto ꝑꝛeritoꝝ futuꝛa cōiꝛci-
ant̄. Sicut medici multa ꝑꝛuidendo: etiā lris
mādauerūt: q̄ ip̄i exꝑta notauerūt. Sicut de
niq̄z agricole vel etiā naute multa ꝑꝛūciant
Talia em̄ si ex lōgis interuallis tꝑm fiant: di-
uinationes putant̄. **A**n x̄o iā vētura ꝑꝛesse-
rint: ꝛ lōge visa veniētia nūciant̄: ꝛ ꝑꝛo acuto
sensu viditū: qđ cū faciūt aeree ꝑꝛtates diuī-
nare credūt. **T**āq̄z si q̄sq̄ de mōris vꝛice ali-
quē longe videat veniēte: ꝛ ꝑꝛime in cam-
ꝑo habitātib⁹ añ nūciet. **A**n ab angelis san-
ctis q̄bus ea de ꝑꝛ x̄bū: sapiamq̄z suā indicat
vbi ꝛ futuꝛa ꝛ ꝑꝛerita stāt: vel q̄busdā ꝑꝛūci-
ent̄ hoīb⁹: vel ab eis audita: rursus ad alios
hoīes trāsmittant̄. **A**n ip̄oz hoīm quozūdaz
mētes intantū euehant̄ sp̄sctō: vꝛ nō ꝑꝛ an-
gelos: ꝛ ꝑꝛ ip̄as futuꝛoz instātes causas: in ip̄-
sa sūma rex arce ꝑꝛspiciant. **A**udiūt em̄ ista et
aeree ꝑꝛtates: siue angelis ea nūciantib⁹: si-
ue hoīb⁹: ꝛ t̄m audiūt q̄stū op̄ eē ille iudicat:
cui subiecta sunt oīa. **M**ulta etiā ꝑꝛdicunt̄ in-
stinctu quodā impulsu sp̄i nescientū: sic cai-
phas nesciuit qđ dixit: ꝛ cū eēt ꝑꝛofex ꝑꝑha-
uit. **E**rgo de successiōib⁹ seculoz: ꝛ de resur-
rectione mortuoz: ꝑꝛhos nec illos ꝑꝛsulere de-
bem⁹ qđ creatozis eternitatē (in quo viuimus
mouemur ꝛ sum⁹) q̄ntū potuerūt intellexit.
Quia ꝑꝛ ea q̄ facta sunt cogno scētes deū: nō
sicut deū gl̄ificauit: aut gr̄ asegest: ꝛ dicen-
tes se esse sapiētes: stulti facti sunt. **E**t cū ido-
nei non eēnt: in eternitatē sp̄iritalis incōmu-
tabilisq̄z natura aciē mētis tā ꝑꝛstanter infige-
re vꝛ in ip̄a sapia ꝑꝛditoꝝ atꝛ rectoris vniūsi-
tat̄ viderēt volumia secloz: q̄ ibi iā eēnt ꝛ sp̄
eēnt. **H**ic at̄ futuꝛa eēnt: vꝛ nō eēnt: atꝛ vꝛ ibi
viderēt ꝑꝛuersiōes in meli⁹: si solū aīaz: ꝛ etiā
corꝑoz hūanoꝝ vsq̄ ad sui modū ꝑꝛfectionez.
Cū q̄ ad h̄ibi videnda nullo mō eēnt idonei:
ne ad illud qđ digni habiti sunt: vꝛ eis ista ꝑꝛ-
sctōs angelos nūciarent̄: siue for̄insec⁹ ꝑꝛ sen-
sus corꝑis: siue interiorib⁹ reuelat: omnib⁹ in
suū exp̄ssis: sicut ꝑꝛib⁹ n̄ris vera pietate ꝑꝛdi-
tis: hec demonstrata sunt: qđ ea ꝑꝛdicētes: vel d̄
ꝑꝛtib⁹ signis: vel de ꝑꝛimis reb⁹ ita vꝛ ꝑꝛdix-
rāt: facti fidē faciētes: auctoritatē cui de lōge
futuris vsq̄ in seculi finē credere: h̄re meru-
erūt. **P**ꝛtates aut̄ aeree supbe atꝛq̄ fallaces:
etiā si qđā de societate ꝛ ciuitate sanctorꝝ: ꝛ d̄
vero mediatore a sanctis ꝛ ꝑꝑhetis: vel an-
gelis audita ꝑꝛ suos vates dixisse repiunt̄: id
egerūt vꝛ ꝑꝛ hec aliena vera etiā fideles dei si
possent ad sua falsa traducerent. **D**e⁹ autēz

ꝑꝛ nescientes id egit: vꝛ vēritas vndiq̄z reso-
naret fidelib⁹ i adiutorū: impijs i testimoniū.

De fide qua credim⁹ tꝑalitē gesta: ꝛ v̄itate
que reddet eterna. **Ca. XVIII**

Cla igit̄ ad eterna capescēda idonei
nō eram⁹: sordescq̄z ꝑꝛctōꝝ nos ꝑꝛgras-
uabāt tꝑaliū rerū amore cōtracte: et
de ꝑꝛpagine mortalitatis tanq̄z naturalit̄ mo-
lite: purgādi eram⁹. **P**urgari aut̄ vꝛ ꝑꝛ ꝑꝛpare-
mur etern⁹: nō nisi ꝑꝛ ꝑꝛalia possem⁹: q̄libet iā
ꝑꝛtempati tenebamur. **S**anitas em̄ a morbo
ꝑꝛimū distat: ꝛ medici curatio nisi morbo con-
gruat: nō ꝑꝛduci sanitatē. **I**nutilia tꝑalia deci-
piūt egrotos: vtilia tꝑalia suscipiūt sanādos
et traiciūt ad eterna sanatos. **M**ens autēz
rationalis sicut purgata contemplationem
debet rebus eternis: sic purganda tempora-
lib⁹ fidē. **D**ixit qđā ꝛ illoꝝ qđ quondā ap̄ gre-
cos sapiētes habiti sunt. **Q**ntū ad id qđ ortū
est eternitas valet: t̄m ad fidē veritas. **E**t ꝑꝛ-
fecto ē vera sn̄ia. **Q**dem nos tꝑale dicimus:
hoc ille qđ ortū ē appellauit. **E**t qđ genere eti-
am nos sum⁹: nō t̄m ꝑꝛm corꝑ⁹: ꝛ etiā ꝑꝛm ani-
mi mutabilitatē. **N**ō em̄ ꝑꝛ ꝑꝛie vocat̄ eternū
qđ aliqua ex ꝑꝛte mutat̄. **I**nq̄ntū igit̄ mutabi-
les sum⁹: intantū ab eternitate distamus. **P**ro-
mittit̄ aut̄ nobis vita eterna ꝑꝛ veritatē: a cu-
ius ꝑꝛspicuitate rursus tantū distat fides n̄ra
quantū ab eternitate mortalitas. **H**ic qđ ad-
hibem⁹ fidē reb⁹ tꝑaliter gestis ꝑꝛ ꝑꝛ nos: ꝛ
ꝑꝛ ip̄m mūdāmur: vꝛ cū ad sp̄m venerimus:
quē admodū succedit̄ fidei veritas: ita mor-
talitati succedat eternitas. **Q**uaproꝑꝛ q̄m si
des n̄ra fiet veritas: cū ad id qđ nobis credē-
tib⁹ ꝑꝛmittit̄: ꝑꝛ uenerim⁹. **P**romittit̄ aut̄ nob̄
vita eterna: ꝛ dixit veritas: nō qđ fiet sicut fu-
tura ē fides n̄ra: ꝛ qđ sp̄ ē veritas: qđ ibi ē ꝛ eter-
nitas. **D**ixit qđ v̄itas hec ē aut̄ vita eterna: vꝛ
cognoscāt te vñū v̄ez deū: ꝛ quē misisti iesuz
xꝑm. **C**uz fides n̄ra videndo fiet v̄itas: tunc
mortalitatē n̄ram cōmutatā tenebit eterni-
tas. **Q**d donec fiat: ꝛ vꝛ fiat: qđ reb⁹ ortis ac-
cōmodam⁹ qđ fidē credulitatis: sicut i eter-
nis speramus veritatē ꝑꝛemplatōis: ne fides
mortalis vite dissonaret a v̄itate eterne vite
ip̄a veritas ꝑꝛi coeterna de terra orta fili⁹ dei
sic venit vꝛ fieret fili⁹ hoīs: ꝛ ip̄e in se excipet
fidē n̄ram: qua nos ꝑꝛduceret ad veritatē suā
qui sic suscepit mortalitatē n̄ram: vꝛ nō amit-
teret eternitatē suā. **Q**ntum em̄ ad id qđ ortūz
est eternitas valet: tantūz ad fidem veritas.
Ita qđ nos purgari oportebat: vꝛ ille nobis fi-
eret ortū qđ maneret eternus: ne alter nobis

Job. 11

Act. 17

Roma 1

Job. 17

Ps. 84

Quartus

esset in fide: alter in veritate. Nec ab eo q̄ ortu su. m̄ ad eterna trāsire possem̄: nisi eterno portū n̄m nobis sociato: ad eternitatē ipsius trajiceremur. Nūc itaq; illuc quodānō secuta est fides n̄ra quo ascendit in quē credim̄: ortus: mo: tu: resuscitat̄: assumpt̄: horū q̄ tuor: duo priora noueram̄ in nobis. Scim̄ em̄ homines et ortū et mori. Duo autē reliqua id est resuscitari et assumi: iuste in nobis futura speram̄ q̄ in illo facta credidim̄. Itaq; i illo q̄ et id q̄ ortū erat trāsire ad eternitatē et transiturū ē et n̄m: cū fides puenerit ad veritatē. Nā em̄ credentib̄ vt in v̄bo fidei manerent: et inde ad veritatē: ac p̄b̄ ad eternitatē p̄ducta a morte liberarēt: ita loquit̄. **Job. 8** Si m̄a seritis in v̄bo meo: vere discipuli mei eritis. **Ibidē** Et q̄si q̄rerent: q̄ fructus: secut̄ ait. Et cognosceris veritatē. Rursus q̄si dicerēt. Quid p̄dest mortalib̄ veritas? **Ibidē** Veritas inq̄t liberabit vos. Cū: nisi a morte: a corruptione: a mutabilitate: Veritas q̄ppe imortalis: incorrupta: in cōmutabilitate p̄manet. Vera autē immortalitas: vera incorruptibilitas: vera in cōmutabilitas: ipsa est eternitas.

De missione filij dei qua in forma sui minor factus ē p̄re: cuz in forma dei p̄ri p̄maneret equalis. **Ca. XIX**

Accedat q̄d missus ē filij dei: imo v̄bo e ecce q̄d ē missus esse filij dei. Quocumq; p̄pter faciendā fidē q̄ munda remur ad p̄templandā veritatē in reb̄ ortis ab eternitate platis: et ad eternitatē relatis tpaliter gesta sunt: aut testimonia missionis hui⁹ fuerūt: aut ipsa missio filij dei. Sed testimonia quedā venturū p̄nunciauerūt: q̄dam venisse testata sunt. Factus q̄ppe creaturā q̄ quē facta est oīs creatura: oēm creaturam testē habere optebat. Nisi em̄ multis missis p̄dicaret vnus: nō multis dimissis teneret vn⁹. Et nisi talia eēt testimonia q̄ paruū magna esse viderent: nō crederet ille ita magn⁹: vt magnos faceret magn⁹: q̄ ad puos missus ē paruus. Incompabiliter em̄ maiora filij dei facta sunt celū et terra: et oīa q̄ in eis sunt: q̄ oīa p̄ ip̄m facta sunt: q̄ signa et portēta que in eis testimoniū p̄ruerūt. Sed t̄si hoies vt h̄ magna p̄ eū facta paruū crederēt: illa paruū tanq̄ magna tremuerunt. Cū ḡ venit plenitudo t̄pis: misit de⁹ filij suū: factū ex muliere factū sub lege: vsq; ad eo paruū vt factū: eorū itaq; missus q̄ factū. Si ḡ maior mittit minorē: fatemur et nos factū minorē: et in t̄m minorē inquantū factū: et intantū factus inq̄tum.

missum. Misit em̄ filij suū factū ex muliere per quē tamē q̄ facta sunt oīa: nō solū p̄fus. **Ubi. a** factus mitteret: sed p̄fus eēt oīa: eundem mittēti p̄stetur equalē: quē dicimus missus minorē. Quō ḡ an̄ istā plenitudine t̄pis: oīa eū mitti optebat: priusq; missus esset videri a patrib̄ potuit: cum eis angelica quedā visademōstrarent: q̄si nec iā missus: ac equalē p̄ri videbat. Cū em̄ dicit philippo: a quo v̄tis q̄ sicut a ceteris: et ab ip̄is a quib⁹ crucifixus est in carne videbat. T̄to t̄pe vobiscū suzer nō cognouistis me. **Job. 14** philippe q̄ me videt: v̄idet et p̄rem: nisi q̄ videbat et nō videbat. **Job. 14** Uidebat sic missus fact⁹ fuerat: nō videbat sic p̄ eū om̄ia facta erāt. Aut v̄si etiā illud dicit. **Job. 1** Qui habet m̄o data mea et seruat ea: ipse ē q̄ diligit me: et qui diligit me: diliget a p̄re meo. **Job. 14** et ego diligā eū et manifestabo ei meip̄m. Cū esset manifest⁹ an̄ oculos hoīm: nisi q̄ carnē q̄d verbū in plenitudine t̄pis factū erat suscipiendā n̄re fidei porrigebat. Nā autē verbū p̄ q̄d oīa facta erāt purgate p̄ fidē menti cōtemplandū in eternitate seruabat.

Non esse contra equalitatē patris et filij et iā fm̄ coeternā p̄ri diuinitatē intelligat filij missus. **Ca. XX**

Aut fm̄ hoc missus a p̄re filius dicitur: q̄ ille pater est: ille filius: nullo mō impedit vt credamus: equelem patri esse filij et cōsubstantialē et coeternū: et tamen a patre missum filij. Nō q̄ ille maior ē: ille minor: sed q̄ ille pater: ille filius. Ille genitor: ille genit⁹. Ille a quo ē qui mittit: ille q̄ est ab eo q̄ mittit. Fili⁹ em̄ a p̄re ē: non p̄ a filio. Scdm̄ hoc iā p̄t̄ intelligi: nō t̄m̄ ideo dicit missus filij: quia verbū caro factū est: s̄ ideo missus vt verbū caro fieret: et p̄ presentia cōporalē illa q̄ scripta sunt oparet̄. id est vt non t̄m̄ homo missus intelligat q̄d verbū factū ē: sed et verbū missus vt homo fieret: q̄ non fm̄ imparē potestatē vel substantiā vel aliqd q̄d deo p̄ri nō sit equalē missus ē: sed fm̄ id q̄d filius a patre est: nō pater a filio. Verbū enim patris est filius: q̄d et sapientia eius dicitur. Quid ḡ mirū si mittit: nō q̄ inequalis ē patri: sed q̄ est manatio quedā claritatis omnī potentis dei sincera. **Job. 1** Ubi autē q̄d manat: et de quo manat vnus eiusdemq; substantie est. **Sap. 7** Nec em̄ sicut aqua de foramine terre aut lapidis manat: sed sicut lux de luce. Nāz quod dictū est. **Sap. 7** Candor ē em̄ lucis eterne: quid aliud dictū ē: q̄ lux ē lucis eterne. **Sap. 7** Candor q̄ppe.